

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Zsuzsanna Dunai

Verwerende partij: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet [dictum 3] van het arrest van het Hof in zaak C-26/13 aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter de ongeldigheid van een beding in een overeenkomst tussen een verkoper en een consument ook dan kan verhelpen wanneer voortzetting van de overeenkomst de economische belangen van de consument schaadt?
- 2) Is het verenigbaar met de bevoegdheid die aan de Europese Unie is toebedeeld ter waarborging van een hoog niveau van consumentenbescherming en met de algemene Unierechtelijke beginselen van gelijkheid voor de wet, non discriminatie, het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en het recht op een eerlijk proces, dat het parlement van een lidstaat bij wet privaatrechtelijke overeenkomsten wijzigt die behoren tot soortgelijke categorieën en zijn gesloten tussen een verkoper en een consument?
 - 2/a) Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord, is het verenigbaar met de bevoegdheid die aan de Europese Unie is toebedeeld ter waarborging van een hoog niveau van consumentenbescherming en met de algemene Unierechtelijke beginselen van gelijkheid voor de wet, non discriminatie, het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en het recht op een eerlijk proces, dat het parlement van een lidstaat bij wet verschillende onderdelen van in buitenlandse valuta uitgedrukte leningsovereenkomsten wijzigt om de consumenten te beschermen, maar zodoende een resultaat bereikt dat in feite indruist tegen de rechtmatige belangen inzake bescherming van de consument, aangezien de leningsovereenkomst na die wijzigingen geldig blijft en de consument de kosten moet blijven dragen die voortvloeien uit het wisselkoersrisico?
- 3) Is het, wat overeenkomsten tussen een verkoper en een consument betreft, verenigbaar met de bevoegdheid die aan de Europese Unie is toebedeeld ter waarborging van een hoog niveau van consumentenbescherming en met de algemene Unierechtelijke beginselen van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en van het recht op een eerlijk proces in aangelegenheden van civielrechtelijke aard, dat de raad voor uniformisering van de hoogste rechterlijke instantie van een lidstaat de beslissingen van de aangezochte rechter stuurt door middel van „beslissingen ten behoeve van een uniforme uitlegging van het recht”?
 - 3/a) Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord, is het verenigbaar met de bevoegdheid die aan de Europese Unie is toebedeeld ter waarborging van een hoog niveau van consumentenbescherming en met de algemene Unierechtelijke beginselen van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en van het recht op een eerlijk proces in aangelegenheden van civielrechtelijke aard, dat de raad voor uniformisering van de hoogste rechterlijke instantie van een lidstaat de beslissingen van de aangezochte rechter stuurt door middel van „beslissingen ten behoeve van een uniforme uitlegging van het recht”, wanneer de rechters niet op een transparante wijze en volgens vooraf vastgestelde regels tot lid van de raad voor uniformisering worden benoemd, de procedure voor die raad niet openbaar is en achteraf niet kan worden achterhaald hoe die raad te werk is gegaan, dat wil zeggen op welke deskundigenverklaringen en rechtsgeleerde publicaties hij zich heeft gebaseerd en wat het stemgedrag (voor- of tegenstem) van de verschillende leden was?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék (Hongarije) op
10 maart 2017 — Orsolya Czakó/ERSTE Bank Hungary Zrt.**

(Zaak C-126/17)

(2017/C 221/04)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Orsolya Czakó

Verwerende partij: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prejudiciële vragen

- 1) Is, ter bepaling van het bedrag van de leningsovereenkomst, een formulering als die van de bedingen I/1 en II/1 van de aan de orde zijnde overeenkomst, volgens welke het bedrag van 64 731 CHF ter informatie wordt meegegeed terwyl het maximumbedrag van 8 280 000 HUF als financieringsaanvraag wordt vermeld, en die de vaststelling van het bedrag van de leningsovereenkomst laat afhangen van een rechtsgevolgen sorterende verklaring van de partij die de overeenkomst afsluit met de consument en van de door die partij geboekte gegevens, duidelijk en begrijpelijk zoals vereist door artikel 4, lid 2, en artikel 5 van richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾?
- 2) Ingeval de in de bedingen I/1 en II/1 van de overeenkomst verrichte bepaling niet beantwoordt aan het begrip „duidelijke en begrijpelijke bedingen”, zodat kan worden onderzocht of het om oneerlijke bedingen gaat, en de conclusie vervolgens luidt dat zij inderdaad een oneerlijk karakter hebben, kan de overeenkomst dan in haar geheel ongeldig worden verklaard, nu het nationale recht aan de omstandigheid dat het voorwerp van de overeenkomst niet bepaalbaar is, de consequentie verbindt dat de volledige overeenkomst nietig is?
- 3) Ingeval de overeenkomst geldig kan worden verklaard, kan het bedrag dan op de voor de consument meest gunstige wijze worden vastgesteld?

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 15 maart 2017 — X-GmbH/Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

(Zaak C-135/17)

(2017/C 221/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: X-GmbH

Verwerende partij: Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 57, lid 1, EG (thans artikel 64, lid 1, VWEU) aldus worden uitgelegd dat een op 31 december 1993 in verband met directe investeringen bestaande beperking van het kapitaalverkeer met derde landen door een lidstaat ook dan niet wordt beïnvloed door artikel 56 EG (thans artikel 63 VWEU), wanneer de op de referentiedatum bestaande nationale wettelijke bepaling die het kapitaalverkeer met derde landen beperkt in wezen alleen voor directe investeringen gold, maar na de referentiedatum mede is gaan gelden voor portfolio-deelnemingen in buitenlandse vennootschappen beneden de deelnemingsdrempel van 10 %?
- 2) Voor het geval de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord: Moet artikel 57, lid 1, EG aldus worden uitgelegd dat sprake is van toepassing van een op de referentiedatum 31 december 1993 bestaande nationale wettelijke bepaling houdende beperking van het kapitaalverkeer met derde landen in verband met directe investeringen, wanneer een met de op de referentiedatum bestaande beperking in wezen overeenstemmende latere wettelijke bepaling van toepassing wordt, maar de op de referentiedatum bestaande beperking na de referentiedatum korte tijd wezenlijk is gewijzigd op grond van een wet die weliswaar rechtens van kracht is geworden, maar in de praktijk nooit is toegepast omdat zij nog vóór het tijdstip waarop zij voor het eerst op een concreet geval toepasselijk was door de thans toepasselijke wettelijke bepaling is vervangen?
- 3) Voor het geval een van de eerste twee vragen ontkennend moet worden beantwoord: Staat artikel 56 EG in de weg aan een wettelijke regeling van een lidstaat op grond waarvan in de maatstaf van heffing voor een in die lidstaat ingezeten belastingplichtige die in een vennootschap die in een andere staat (hier: Zwitserland) gevestigd is een deelneming van minstens 1 % bezit, de door deze vennootschap behaalde positieve inkomsten uit kapitaalbeleggingen pro rata, ter hoogte van de het respectieve deelnemingsaandeel, worden opgenomen, wanneer die inkomsten aan een lager belastingniveau dan in eerstgenoemde staat onderworpen zijn?